

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010562
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010562.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného U. A., nar. XX.XX.XXXX v M., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.06.2022 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 18.05.2022, sp. zn. 2Nt/7/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného U. A., nar. XX.XX.XXXX v M., zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 18.05.2022 č. k. 2Nt/7/2021-73 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného U. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX v M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, na povolenie obnovy konania vedeného v prvom stupni na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17T/2/2020, zamietol.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 73-75 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/2/2020, tiež oboznámením obsahu súdneho spisu a aktuálnych lustrácií na odsúdeného. Pokiaľ ide o návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré by mali byť dôvodom povolenia obnovy konania, je k nim možné stručne uviesť, že predstavujú v podstate iba a len opakované obhajobné argumenty, s ktorými sa bezo zvyšku vysporiadali už tak prvostupňový súd ako i odvolací súd v pôvodnom konaní (a to na podklade vykonaného, pomerne obsiahleho dokazovania, ktoré sa podrobne, aj znalecky, venovalo duševnému stavu odsúdeného v čase spáchania skutku). Podľa názoru okresného súdu odsúdený neuviedol žiadnu skutočnosť zakladajúcu dôvod obnovy konania a preto súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 71 spisu), ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Róberta Bánosa (č. I. 78-79 spisu a 85 spisu). Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 71 spisu).

Odsúdený v písomne podanej sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutý výrok je v rozpore s odôvodnením napádaného uznesenia. Nelegitímnosť vydaného uznesenia vzhľadom na to, že súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy a to aj napriek tomu, že ich vykonanie by mohlo viesť do konania nové skutočnosti súdu skôr neznáme. Je toho názoru, že výpoveď poškodenej by mala kvalifikovaným spôsobom vplyv na dokazovanie a následne na rozhodnutie o vine resp. treste. Poukazuje na skutočnosť, že je s poškodenou v dennom kontakte. Uvádza, že z lekárskeho správ od

jeho ošetrojúceho psychiatra jednoznačne vyplynulo, že je zdravotný stav je skutočne nepriaznivý a že berie silné lieky, preto v danom prípade ide o nový dôkaz, ktorý v čase rozhodovania súdu o jeho vine a treste nebol známy. Odôvodnenie napádaného uznesenia podľa jeho názoru nedáva riadnu odpoveď na to, či ním navrhované dôkazy boli súdu v pôvodnom konaní známe alebo neznáme. Záverom navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná oprávnenou osobou, včas, nie je však dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktorému vydaniu predchádzalo krajský súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/2/2020 - 230 zo dňa 11.11.2020, bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti uvedenému rozsudku podal odsúdený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 6To/126/2020 zo dňa 25.02.2021 tak, že odvolanie odsúdeného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovení Trestného poriadku preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17T/2/2020 a dospel k záveru, že tento postupoval v súlade so zákonom a správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 18.05.2022. Okresný súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mali samy o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol stručne a presvedčivo všetky rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré viedli k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov I. stupňového a II. stupňového súdu tvoria jednotu a v prípade ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku „obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.“

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku „súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.“

Krajský súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privediť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatela v tomto prípade vo výroku o vine.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdu je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zariadenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolenie obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci ale jedná sa len o posúdenie či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Účelom obnovy konania je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšlo najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Okresný súd v napadnutom uznesení v súlade so zákonom vyložil, čo je účelom obnovy konania a zároveň skonštatoval, že súd musí v prvom rade skúmať existenciu dôvodov alebo nových skutočností súdu skôr neznáme a až následne zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samé o sebe alebo v spojitosti už známymi, môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Pokiaľ ide o ťažiskovú vecnú stránku súd I. stupňa po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne ustálil, že produkované dôkazy nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Trestného poriadku a preto zákonným postupom založeným na ustanovení § 399 odsek 2 Trestného poriadku správne žiadosť odsúdeného U. A. o povolenie obnovy konania zamietol.

Krajský súd zhodne, ako súd I. stupňa, uvádza, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko poškodená J. A. bola v prípravnom konaní vypočutá, pričom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2020 bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, jej výpoveď bola zároveň podporená aj výpoveďami nepriamych svedkov (Q. B., T. A., V. C.). V osobe poškodenej nejde teda o nového svedka, ktorý by bol súdu neznámy. Navyše odsúdený absolútne žiadnym spôsobom neuviedol, v akom smere by výsluch samotnej poškodenej (jeho matky) mohol viesť k úplne iným skutkovým záverom, teda toto tvrdenie odsúdeného nie je ničím podložené. Rovnako skutočnosť, že je so svojou matkou v dennom kontakte nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by mala povahu dôkazu vedúceho k zmene pôvodného rozhodnutia. Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazu, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku.

K duševnému stavu odsúdeného sťažnostný súd iba stručne dodáva, že v rámci pôvodného konania súdy v priebehu dokazovania venovali nemalú a náležitú pozornosť duševnému stavu odsúdeného (v čase spáchania skutku), pričom výsledky znaleckého dokazovania z pôvodného konania plne podporujú závery uvedené v daných, toho času právoplatných súdnych rozhodnutiach. Už v pôvodnom konaní sa súdy náležite vysporiadali cez výsledky znaleckého dokazovania s odsúdeným uvádzanými obhajobnými tvrdeniami ohľadne jeho duševného stavu a prítomnosti paranoidnej schizofrénie v čase spáchania skutku, ktoré v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu okresného súdu odsúdený v podstate opakuje.

V intenciách už uvedeného krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sťažnostného súdu, ale ani súdu prvého stupňa neprislúcha opätovne posudzovať náležité zistenie skutkového stavu veci, ani spôsob, akým boli hodnotené dôkazy, ktoré už v pôvodnom konaní boli známe, preto sa sťažnostný súd obmedzil len na dôkazy, ktoré by bolo možné považovať za nové, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.